

SKO.4150.3268.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 572, dalej: K.p.a.),
- art. 61 ust. 1, ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 977, dalej: u.p.z.p. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688),
- art. 1, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołania Pani _____ od decyzji Wójta Gminy Dygowo nr 89/2023 znak: BPP.6730.50.2022.2023 z dnia 20 listopada 2023 r. o ustaleniu warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni fotowoltaicznej wraz z niezbędną infrastrukturą oraz magazynami energii na działce nr 157/6 obręb Stojkowo,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie w składzie:

Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Agata Witkowska
– Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 11 czerwca 2024 r. orzeka:

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Dygowo, po ponownym rozpatrzeniu wniosku Projekt-Solartechnik Development Spółki z o. o. z dnia 10.10.2022 r. (data wpływu), ustalił warunki zabudowy dla wskazanej inwestycji. Jest to drugie rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji w tej sprawie. Pierwsza decyzja znak: BPP.6730.50.2022 z dnia 9 stycznia 2022 r. o ustaleniu warunków zabudowy została w wyniku odwołania uchylona przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie decyzją znak: SKO.4150.546.2023 z dnia 28 sierpnia 2023 r., a sprawę przekazano do ponownego rozpatrzenia.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, sporządzeniu analizy oraz uzgodnieniu projektu decyzji, organ ustalił warunki zabudowy, uzasadniając, że w świetle art. 61 ust. 1 pkt 3-6 i ust. 3 spełnione zostały warunki umożliwiające wydanie decyzji o warunkach zabudowy. Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.p.z.p. dla instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii nie stosuje się przepisów art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. Pozostałe przesłanki zostały spełnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie odwołanie wniosła w ustawowym terminie Pani _____, zarczując wydanie decyzji z naruszeniem:

- art. 10 ust. 2a u.p.z.p., poprzez jego niezastosowanie, albowiem decyzję wydano bez konfrontacji z postanowieniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- art. 54 pkt 2 lit. c u.p.z.p. w związku z art. 64 ust. 1 u.p.z.p. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, albowiem zaskarżona decyzja w sposób niepełny określa warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji;

(c) art. 61 ust. 3 u.p.z.p. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji pominięcie art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p.;

(d) przepisów postępowania mającym istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy - art. 7, 8, 9, 77 § 1, art. 80 oraz art. 107 § 3 k.p.a., poprzez wydanie rozstrzygnięcia w sprawie z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów i w konsekwencji ustalenie odległości paneli fotowoltaicznych od granicy działki w sytuacji braku zebrania materiału dowodowego.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do wydania nowej decyzji w trybie art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje. Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wyjaśnić, że przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozpatrzenie sprawy administracyjnej, będącej przedmiotem rozstrzygnięcia zaskarżoną decyzją. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w trybie odwoławczym weryfikuje zaskarżoną decyzję w jej całości, nie będąc związanym zarzutami odwołania.

Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowi ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej u.p.z.p.) wg stanu na dzień 23 września 2023 r., tj. przed dniem wejścia w życie zmian wprowadzonych na podst. ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1688). Zgodnie bowiem z art. 59 ust. 1 ww. ustawy zmieniającej, do spraw dotyczących ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego lub wydania decyzji o warunkach zabudowy, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte na wniosek Inwestora w dnia 10.10.2022 r.

Zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, co ma miejsce w niniejszej sprawie, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, z zastrzeżeniem art. 50 ust. 1 i art. 86, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy. Zgodnie z art. 60 ust. 1 u.p.z.p. decyzję o warunkach zabudowy wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta po uzgodnieniu z organami, o których mowa w art. 53 ust. 4, i uzyskaniu uzgodnień lub decyzji wymaganych przepisami odrębnymi. W myśl art. 60 ust. 4 ustawy, procedura wymaga sporządzenia projektu decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, co powierza się osobie, o której mowa w art. 5, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.

Projekt decyzji w niniejszej sprawie został sporządzony i podpisany przez osobę spełniającą wymogi art. 5 pkt 3 u.p.z.p. w zw. z art. 60 ust. 4 u.p.z.p. Z załączonej do akt kopii zaświadczenia nr Z-556/KW/398/2014 wydanego przez Polską Izbę Urbanistów Zachodnia Okręgowa Izba Urbanistów z siedzibą we Wrocławiu wynika, że autor projektu posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskane na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650).

Zgodnie z art. 61 ust. 1 u.p.z.p., wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
- 2) teren ma dostęp do drogi publicznej;
- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi;
- 6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
  - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273 i 1846 oraz z 2023 r. poz. 595), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
  - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
  - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Zgodnie z brzmieniem art. 61 ust. 3 u.p.z.p. przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Zgodnie z tym przepisem, instalacja odnawialnego źródła energii oznacza instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub,
  - b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego.
- a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej, magazyn biogazu lub instalacja magazynowa w rozumieniu art. 3 pkt 10a ustawy - Prawo energetyczne wykorzystywana do magazynowania biogazu rolniczego, biometanu lub wodoru odnawialnego.

Niewątpliwie farma fotowoltaiczna zalicza się do instalacji odnawialnego źródła energii. Oznacza to, że wydanie decyzji dla tego zamierzenia inwestycyjnego nie jest uzależnione od spełnienia warunku tzw. dobrego sąsiedztwa oraz dostępu do drogi publicznej i tym samym nie ma obowiązku sporządzenia analizy, o jakiej mowa w art. 61 ust. 5a u.p.z.p. Analizę przeprowadza się w celu ustalenia wymagań dla nowej zabudowy i zagospodarowania terenu.

W niniejszej sprawie należało zweryfikować spełnienie warunków wskazanych w art. 61 ust. 1 pkt 3-6, tj. czy istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego; czy teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1 oraz czy decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi i czy spełnia warunek lokalizacji z pkt 6.

Dla ustalenia warunków zagospodarowania dla instalacji fotowoltaicznej ustawodawca wyłączył obowiązek przeprowadzania analizy urbanistycznej w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech

i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu. Organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że zostały spełnione przesłanki określone w art. 61 ust. 1 pkt 3-6 u.p.z.p., tj:

- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi;
- 6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
  - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273 i 1846 oraz z 2023 r. poz. 595), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
  - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
  - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest bowiem możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia wszystkich ww. warunków. Inwestor przedłożył wraz z wnioskiem uzyskaną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji (k. 63-70 akt, cz. 1). Został zatem spełniony wymóg, o którym mowa w art. art. 72 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2023.1094 t.j.), zgodnie z którym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Decyzja została wydana po pozytywnym zaopiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie. Wpływ planowanej inwestycji na środowisko, w tym na zdrowie mieszkańców, był przedmiotem oceny w postępowaniu zakończonym ww. decyzją.

Inwestor przedłożył również oświadczenie Energa Operator SA w sprawie zapewnienia dostawy energii elektrycznej dla projektowanego obiektu (k. 54 akt, cz. 1). Została więc spełniona przesłanka wystarczającego uzbrojenia działki. Należy w tym miejscu podkreślić, że na mocy przywoływanego już wyżej art. 61 ust. 3 u.p.z.p. do instalacji odnawialnego źródła energii nie znajduje zastosowania wymóg spełnienia przesłanki dostępu do drogi publicznej, zatem brak było odstaw do podjęcia ustaleń w zakresie komunikacji. W ocenie Kolegium, zarzut niewystarczających ustaleń organu w zakresie obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji nie zasługuje na poparcie i nie może być uwzględniony.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącej w kwestii wydania decyzji z naruszeniem art. art. 10 ust. 2a u.p.z.p., poprzez wydanie zaskarżonej decyzji o warunkach zabudowy dla terenu nieprzewidzianego w studium zagospodarowania przestrzennego dla tego typu inwestycji (budowy instalacji fotowoltaicznych o mocy ponad 500 kW. Zgodnie z aktualną linią orzecniczą, brzmienie art. 61 ust. 3 u.p.z.p. nie daje podstaw do wprowadzania ograniczeń w jego zastosowaniu poprzez dokonywanie rekonstrukcji treści art. 61 ust. 3 u.p.z.p. z uwzględnieniem art. 10 ust. 2a u.p.z.p. ze względu na wewnętrzny i niewiążący przy wydawaniu decyzji charakter postanowień studium (vide: WSA w Poznaniu wyrok z 16 marca 2022 r., IV SA/Po 96/22, WSA w Bydgoszczy wyrok z 20 września 2022 r., II SA/Bd 549/22, WSA w Szczecinie z dnia 30 marca 2023 r., II SA/Sz 230/23, NSA wyrok z 29 czerwca 2022 r., II OSK 1276/21, NSA wyrok z 12 października 2022 r., II OSK 1482/21,

NSA wyrok z 3 listopada 2022 r., II OSK 2130/22, NSA wyrok z 22 listopada 2022 r., II OSK 2249/22). Odrębność prawnego charakteru decyzji o warunkach zabudowy oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, wykluczająca uznanie systemowego powiązania tych aktów. Brak rozmieszczenia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW nie wyłącza dopuszczalności ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla takiej inwestycji. Jest to podyktowane tym, że stosownie do art. 9 ust. 4 u.p.z.p. ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Jeżeli jednak studium nie jest aktem prawa miejscowego, co wynika z art. 9 ust. 5 u.p.z.p., to jego zapisy nie są wiążące dla organu na etapie wydawania decyzji o warunkach zabudowy. Z uwagi na powyższe art. 10 ust. 2 u.p.z.p., jak i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. nie mogą stanowić podstaw normatywnych, które powinny być uwzględniane przy ustalaniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu. Brak było więc podstaw do odmowy ustalenia warunków zabudowy dla wnioskowanej inwestycji na podst. art. 10 ust. 2a u.p.z.p.

Odnosząc się natomiast do zarzutów Skarżącej w kwestii konkretnego usytuowania planowanych obiektów na działce w odniesieniu do jej granic, należy podkreślić, że na etapie ustalania warunków zabudowy, organ planistyczny ustala jedynie w ramach kompetencji, czy wnioskowane zamierzenie inwestycyjne nie zakłóci ładu przestrzennego istniejącego w obszarze analizowanym, z uwzględnieniem ustawowego wyłączenia stosowania art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. Natomiast kwestia zgodności inwestycji z przepisami technicznymi z zakresu szeroko pojętego prawa budowlanego czy też bezpieczeństwa pożarowego, nie należy do kompetencji organu rozpatrującego wnioski o ustalenie warunków zabudowy. Wprawdzie przepis art. 61 ust. 1 pkt 5 u.p.z.p. wskazuje na wymóg zgodności inwestycji z przepisami odrębnymi, niemniej organ planistyczny nie może wkraczać w zakres kompetencji organu administracji architektoniczno-budowlanej, który będzie procedował na dalszym etapie inwestycyjnym o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę. Zatem okoliczności takie, jak odległość od granicy lub pomiędzy obiektami budowlanymi, bezpieczeństwo pożarowe, nie podlegają analizie na etapie ustalania warunków zabudowy. Weryfikacja spełnienia wymogów z art. 5 ustawy Prawo budowlane, w kwestii użytkowania, projektowania i budowy w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, również w zakresie poszanowania, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich (art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy Prawo budowlane) dokonywana jest na dalszym etapie inwestycyjnym przez organ administracji architektoniczno-budowlanej. Jak orzekł WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 28 listopada 2019 r. II SA/Sz 626/19, rozporządzenie w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie „ma zastosowanie w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę jako wydane na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 prawa budowlanego, a ponadto, za zaprezentowanym powyżej stanowiskiem przemawia przedmiot postępowania o ustalenie warunków zabudowy i tym samym jego odrębność od postępowania w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę (vide wyroki NSA: z 5 kwietnia 2016 r., II OSK 2151/12; z 7 lutego 2014 r. II OSK 2151/12).

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, skład orzekający Kolegium ustalił, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu i brak jest podstaw do jej uchylecia. Wobec powyższego zarzuty odwołania nie mogły zostać uwzględnione i należało orzec jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga (w 2 egz.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, składana za pośrednictwem Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ((j.t. Dz. U. z 2022 r., poz. 329). Zasady uiszczenia oraz

wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi jest regulowana w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 535). Zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia, wpis stały w sprawach skarg z zakresu zagospodarowania przestrzennego wynosi 500 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:
Agata Witkowska

Joanna Mojska

Otrzymują:

1. Projekt – Solartech Development sp. z o.o.

10. Nadleśnictwo Gościno
11. Wójt Gminy Dygowo +akta (dwie teczki, k. 22-77 i k. 78-132)
12. aa